RÓŻNICE MIĘDZY SZKOŁĄ UKRAIŃSKĄ A SZKOŁĄ POLSKĄ - PERSPEKTYWA NAUCZYCIELA, RODZICA I UCZNIA

Notatka ze spotkania z Panią Oleną Tsybulniak i jej synem, Andrijem

Pani Olena jest nauczycielką, z 22 letnim doświadczeniem w nauczaniu klas 1-11, nadal uczy online swoich uczniów w Ukrainie.

W dniu spotkania przebywa w Polsce.

Andrij ma 16 lat, jest uczniem liceum w Polsce i w Ukrainie (online) jednocześnie.

EDUKACJA W UKRAINIE:

- Przedszkole jest przeznaczone dla dzieci w wieku 3-6 lat
- W tym jest rok przygotowania do szkoły
- Dzieci rozpoczynają edukację w szkole w wieku 6 lat
- Nauczanie początkowe jest w klasach 1-4
- Aktualnie przeprowadzana jest reforma „nowa ukraińska szkoła”
- Szkoły są świetnie wyposażone, materialnie nie różnią się od polskiej szkoły
- Przewidziane jest w systemie edukacyjnym nauczanie włączające dla osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- Nauka trwa 9 lat – uzyskuje się świadectwo ukończenia szkoły podstawowej, ale można uczyć się w tym samym miejscu dalej; klasy 10-11 są sprofilowane, wybiera się jeden przedmiot na rozszerzonym poziomie
- Lekcje prowadzone są tak, że nauczyciel ma do zrealizowania określony temat, ale dobór środków i materiałów pozostaje w gestii nauczyciela; jest 7-8 tematów na rok w każdej klasie z każdego przedmiotu, a w Nowej Ukraińskiej Szkole NUS tematy zmieniają się co tydzień
- Około 60% aktywności na lekcjach należy do dzieci – ważne, aby one same rozwiązywały zadania i były zaangażowane

W KONSEKWENCJI

=> dziecko z Ukrainy w klasie na tym samym poziomie będzie o rok młodsze od koleżanek i kolegów

=> przy edukacji początkowej w klasach 1-**4** jeden nauczyciel prowadzi klasę do klasy 4 włącznie, nie do klasy 3 jak w polskiej szkole

=> lekcje odbywają się w tym samym zespole/budynku szkolnym przez cały okres nauki 1-11 klasa, co stwarza szczególny kontekst - w życiu ukraińskiego ucznia jest mniej zmian :) Przez 11 lat może mieć tych samych nauczycieli i kolegów w tym samym miejscu. Zmiany mogą być więc trudne same w sobie i stanowić szczególne wyzwanie

PERSPEKTYWA UCZNIA

Według Andrija polska szkoła zasadniczo różni się od ukraińskiej, jeśli chodzi o proces edukacyjny

Andrij, aktualnie uczeń polskiej szkoły, zauważył, że lekcje są bardzo pouczające, jednak potem uczniowie muszą też sami poszukiwać informacji i jest mniej praktyki na lekcjach; głównym narzędziem przekazu wiedzy jest wykład,

W szkole ukraińskiej nacisk jest położony na wytłumaczenie, do momentu, aż wszystkie dzieci zrozumieją przekaz („do ostatniego pytania, żeby już nie było pytań, żeby dostarczyć każdej informacji")

Polskie podręczniki są, z jego perspektywy, informatywne (nastawione na przekaz informacji) ukraińskie zawierają szereg praktycznych zastosowań

Najważniejsze przy rozpoczynaniu nauki w polskiej szkole – jak mnie przyjmą koledzy? Jak się będę z nimi komunikował, czy będziemy się rozumieć?

To było wspaniałe doświadczenie, spotkać się z otwartością i życzliwością kolegów i koleżanek ☺

Co trudne? Najbardziej różnice językowe

Ważne tłumaczenie nazw polski-ukraiński (np. nazwy chemiczne)

Ważne tłumaczenie różnic programowych – nie wszystkie przedmioty polskie są w ukraińskiej szkole, nie wszystkie są realizowane podobnie

=> HASŁO: Zatrzymaj się i wytłumacz! ☺

=> w polskiej szkole podstawową trudnością w adaptacji jest kwestia znajomości języka polskiego w ogóle. To, czego przede wszystkim potrzebują uczniowie z Ukrainy, są LEKCJE JĘZYKA POLSKIEGO oraz

=> ciepłe, otwarte, życzliwe przyjęcie ich do grona kolegów i koleżanek.

PERSPEKTYWA RODZICA

Troska rodziców – perspektywa Pani Oleny

Jak przyjmą moje dziecko rówieśnicy?

Jak będą się komunikować? Czy dadzą radę z językiem?

Niepewność, jak zachować się w roli rodzica ucznia w polskiej szkole.

Rodzice potrzebowaliby:

=> krótkiej instrukcji – czego oczekuje polska szkoła od rodzica dziecka z Ukrainy

=> zaproszenia do rozmowy i kontaktu – to dla nich ważne

Rodzice tego nie wiedzą, bardzo rzadko zgłaszają problemy – „i tak dużo dla nas zrobiliście”

Na spotkaniu pokazała się też PERSPEKTYWA POLSKIEGO NAUCZYCIELA i jego trudność w:

- niemożności kontaktowania się za pomocą dziennika elektronicznego,

- w zakresie np. języka polskiego trudność w doborze i znalezieniu wspólnych tekstów kultury, które znaliby uczniowie polscy i ukraińscy,

- brak śmiałości ze strony opiekunów dzieci w zwracaniu się do szkoły z problemami i proszeniu o pomoc.

=> W pierwszej kwestii być może rozwiązaniem byłoby komunikowanie się bezpośrednie lub za pomocą dzienniczków - szczególnie, kiedy opiekę pełnią w Polsce nad dziećmi dziadkowie.

=> W drugiej kwestii wg Pani Oleny można wskazać określony tekst kultury uczniowi i on jest w stanie znaleźć go w internecie i przeczytać w języku ukraińskim. Potem będzie mógł o nim rozmawiać i pisać w języku polskim, jeśli będzie już znał język polski.